Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De Stuiterhond

In een klein geel huisje woonde een grote zwarte hond.
De grote zwarte hond hield ervan om te stuiteren.

Hij had alles wat hij ooit nodig zou hebben, maar de Zwarte Hond was ongelukkig.
Zijn baasje werkte het grootste deel van de dag, dus konden ze alleen laat in de middag spelen.

In het grote huis naast hen woonde een klein meisje met haar twee gevlekte honden.
Op een ochtend, toen het baasje van de Zwarte Hond naar haar werk vertrok, hoorde hij het kleine meisje lachen.
"Het zou leuk zijn om iemand te hebben om mee te spelen," zuchtte de Zwarte Hond.
Dus begon hij te stuiteren.
Hij stuiterde...
en stuiterde...
en stuiterde...

...
totdat hij zo hoog stuiterde dat hij in de tuin van het kleine meisje landde.
In het begin had de Zwarte Hond veel plezier.

Maar toen begon het kleine meisje aan staarten te trekken en oren te draaien.
"Dit is niet leuk!" jankte de Zwarte Hond.
Dus begon hij weer te stuiteren.
Hij stuiterde...
en stuiterde...
en stuiterde...

...totdat hij zo hoog stuiterde dat hij weer in zijn eigen tuin landde.
In het grote huis aan de andere kant woonde een oude dame met een klein geel hondje.

"Ik weet zeker dat zij mijn staart niet zal trekken of mijn oren zal draaien. Het zou geweldig zijn om met haar te spelen," zuchtte de Zwarte Hond.
Dus begon hij weer te stuiteren.
Hij stuiterde...
en stuiterde...
en stuiterde...

...totdat hij zo hoog stuiterde dat hij in de tuin van de oude dame landde.
In het begin kietelde de dame de Zwarte Hond achter zijn oren en wreef over zijn buik. Maar na een tijdje ging de oude dame in haar schommelstoel zitten en raakte de Zwarte Hond echt verveeld.

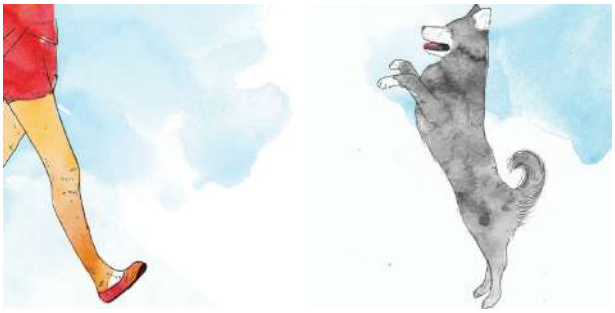

Gaaaaap...
Dus begon hij weer te stuiteren.

Hij stuiterde...
en stuiterde...
en stuiterde...
...totdat hij zo hoog stuiterde dat hij weer in zijn eigen tuin landde.

Toen het baasje van de Zwarte Hond thuis kwam, trok ze niet aan zijn staart, of ging ze in een stoel zitten om achter zijn oren te kietelen.

Ze speelden zijn favoriete spel, en ze vertelde hem hoeveel ze hem de hele dag had gemist.

